

Lovforslag nr. L 99. Fremsat den 2. december 1983 af Lykketoft (S), Bakholt (S), Camre (S), Hjortnæs (S), Egon Jensen (S), Sonja Mikkelsen (S), Stavad (S) og Tastesen (S)

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige skattelove

(Indgreb mod brug af etableringskonto- og investeringsfondsmidler og forskudsafskrivning af bygninger m.v. ved leasingprojekter)

§ 1

I lov om indskud på etableringskonto, jfr. lovbekendtgørelse nr. 400 af 16. august 1983, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 2, indsættes efter sidste punktum som nyt punktum:

»Kravet om kontohaverens eller dennes ægtefælles personlige arbejdsindsats i virksomheden i ikke uvæsentligt omfang gælder for det indkomstår, hvor frigivelse af indskud sker til forlods afskrivning, og i det følgende indkomstår.«

2. Efter § 11 indsættes som ny paragraf:

»§ 11 A. Har den skattepligtige disponeret over indskud på etableringskonto i strid med bestemmelserne i § 5, stk. 2, og i § 7 B, skal den skattepligtige retablere indskuddet, der herefter anses for ikke frigivet. Foretager den skattepligtige ikke denne retablering på begæring af skattemyndighederne, foretages efterbeskatning efter reglerne i § 11, stk. 2.«

3. § 16 A ophæves.

§ 2

I lov om investeringsfonds, jfr. lovbekendtgørelse nr. 401 af 19. august 1983, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 A indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Skattepligtige personer kan kun benytte henlæggelse til investeringsfond til forlods afskrivning på aktiver, der indgår i den skattepligtiges virksomhed, hvis den skattepligtige person i ikke uvæsentligt omfang deltager i driften af virksomheden.«

2. I § 3 A indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Kravet om den skattepligtiges personlige deltagelse i virksomheden i et ikke uvæsentligt omfang – jfr. stk. 2 og 3 – gælder for det indkomstår, hvor henlæggelsen frigives til forlods afskrivning, og for det følgende indkomstår.«

3. Efter § 11 indsættes som ny paragraf:

»§ 11 A. Har den skattepligtige disponeret over henlæggelse til investeringsfond i strid med bestemmelserne i § 3 A, skal den skattepligtige retablere henlæggelsen og indskuddet, der herefter anses for ikke frigivet. Foretager den skattepligtige ikke denne retablering på begæring af skattemyndighederne, foretages efterbeskatning efter reglerne i § 10, stk. 2.«

4. § 18 B ophæves.

§ 3

I lov om skattemæssige afskrivninger m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 419 af 1. september 1983, foretages følgende ændring:

I § 29 E indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Hvis den skattepligtige i forening med andre indgår bindende aftale eller har planlagt at foretage fremstilling i egen virksomhed, jfr. *stk. 2, nr. 1*, skal den aftalte eller beregnede anskaffelsessum for den skattepligtiges ideelle anpart overstige 700.000 kr. Den samlede aftalte eller beregnede anskaffelsessum, jfr. også § 29 H, *stk. 1 og 2* og § 29 P, *stk. 2-5*, forstås som anskaffelsessummen for den enkelte skattepligtiges ideelle anpart.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 1, nr. 1 og 2, har virkning for anskaffelser, der finder sted den 17. maj 1983 eller senere.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 2, nr. 1, har virkning for anskaffelser, der finder sted den 2. december 1983 eller senere.

Stk. 4. Bestemmelserne i § 2, nr. 2 og 3, har virkning for anskaffelser, der finder sted den 17. maj 1983 eller senere – for tilfælde omfattet af § 2, nr. 1, dog for anskaffelser, der finder sted den 2. december 1983 eller senere.

Stk. 5. Bestemmelsen i § 3 har virkning for projekter, for hvilke der ikke inden 2. december 1983 er fremsendt den i afskrivningslovens § 29 L omhandlede begæring til skattemyndighederne.

Bemærkninger til lovforslaget

Til §§ 1 og 2

Socialdemokratiet tog i foråret initiativ til indgreb mod brug af investeringsfonds- og etableringskontomidler ved leasingarrangementer, og der blev etableret et flertal i folketinget for et indgreb. Forudsætningen for at skabe dette flertal var imidlertid, at indgrebet skulle op til ny vurdering i folketingssamlingen 1983-84 i sammenhæng med et mere omfattende regeringsforslag om at begrænse skatteleasing.

Det måtte derfor forventes, at et regeringsforslag indeholdt et udspil om de permanente regler på dette område – i overensstemmelse med folketingsflertallets intentioner.

Imidlertid indgår sådanne forslag ikke i regeringens netop fremsatte lovforslag.

Derfor foreslår socialdemokratiet hermed, at de foreløbige indgreb i hovedsagen gøres permanente med henblik på at sikre, at dette spørgsmål behandles sammen med de øvrige leasingforslag.

Efter gældende regler mangler klarhed om sanktionen i de tilfælde, hvor kravet om en ikke uvæsentlig arbejdsindsats (typisk 50 timer pr. måned) ikke opfyldes af personer, der har fået frigivet midler fra etableringskonto eller investeringsfond (hhv. § 1 og § 2). Det foreslås, at sanktionen skal være krav om retablering af konto hhv. investeringsfondsbinding, såfremt arbejdskravet viser sig ikke at blive opfyldt i frigivelsesåret og det efterfølgende indkomstår.

Det bør dog ikke anses for lovstridig frigivelse, hvis arbejdskravets manglende opfyldelse skyldes sygdom, invaliditet o.lign.

I § 2 præciseres desuden, at arbejdskravet skal opfyldes af alle skattepligtige personer, der vil have frigivet investeringsfondsmidler til deltagelse i en erhvervsvirksomhed. Derved standses salg af formel ejendomsret til f.eks. en bestemt maskine eller bil, som et leasingselskab står for udlejningen af. Dette var allerede sigtet, med folketingsflertallets indgreb i foråret.

Til § 3

Efter socialdemokratiets opfattelse er regeringens leasingindgreb ikke tilstrækkeligt. Derfor vil socialdemokratiet – såfremt regeringsforslaget i stedet for det socialdemokratiske forslag L 53 nyder fremme i folketinget – formulere ændringsforslag hertil.

Det er dog fundet nødvendigt at medtage forslag om ændring af reglerne om forskudsafskrivning af bygninger og maskiner i nærværende særskilte lovforslag.

Ændringen går ud på at præcisere, at det bundbeløb på 700.000 kr., der ikke giver adgang til forskudsafskrivning på bygninger og maskiner m.v., ikke skal gælde pr. projekt, men pr. person eller selskab. Denne præcision betyder ingen ændring for aktie- eller anpartsselskaber eller enkeltmands-ejede virksomheder. Men for interessentskaber og kommanditselskaber med mange deltagere betyder den en faktisk afskaffelse af adgangen til forskudsafskrivning ved nybygning af erhvervsjendomme med henblik på leasing. Hvis et sådant projekt f.eks. har 1000 deltagere, vil der kun være adgang til forskudsafskrivning på projektsummer ud over 700 mio kr.

Afskaffelse af forskudsafskrivning i disse tilfælde er velbegrunnet, fordi der ellers er mulighed for en kraftig fremrykning af afskrivningsfordelen til fradrag i højtbeskattet indtægt fra andre kilder:

Den samlede forskudsafskrivning kan udgøre 30 pct. af projektværdien ud over 700.000 kr., som kan bringes til fradrag, før projektet er fuldført. Uden forskudsafskrivning kan alene fradrages 6 pct. pr. år fra bygningens ibrugtagelse (hvis der er tale om industri- eller landbrugsbygning).

Det er i øvrigt socialdemokratiets opfattelse, at indførelsen af pristalsregulerede afskrivninger har mindsket behovet for de administrationskrævende regler om forskudsafskrivning. Disse bør derfor afskaffes i forbindelse med den bebudede videregående forenkling af afskrivningsreglerne.

Til § 4

Det foreslås at lade præcisionen af sanktionsbestemmelserne ved overtrædelse af arbejdskravet

have virkning for anskaffelser efter 17. maj 1983 for de personer, der var omfattet af indgrebet vedrørende brug af bundne midler fra denne dato.

Bestemmelsen i § 3 A, stk. 3, i investeringsfondsloven foreslås at få virkning for anskaffelser

fra og med 2. december 1983.

Præcisionen om 700.000 kr.s grænsen i afskrivningsloven foreslås at få virkning for alle projekter, hvorfor der ikke inden 2. december 1983 er fremsendt den fornødne begæring om anvendelse af forskudsafskrivning.